

در شصت و دومین سالگرد ۱۶ آذر ، یاد و خاطره همه دانشجویان انقلابی که درسنگر مبارزه بخاطر آزادی ، آگاهی و سوسیالیسم جان فدا کردند را گرامی داریم.

شانزده آذر امسال ۶۲ سال از واقعه شهادت سه تن از فعالین جنبش دانشجویی سپری میگردد. ۱۶ آذر واقعه ای که در تاریخ مبارزات دانشجویی بعنوان روز دانشجو نام گذاری شد. این روز که نمادی از مبارزات پیگیر و آشتی ناپذیر دانشجویان کشور

با ستم و استبداد و زورسركوب است بمثابة سنتی انقلابی با وجود گذشت بیش از شصت سال همچنان گرامی داشته میشود

از آن پس دانشجویان مبارز درسرتاسر ایران همه ساله این روزتاریخی را با تعطیل کلاسها و طرح مطالبات و خواست های صنفی ، دموکراتیک انقلابی و سوسیالیستی خود گرامی میدارند . در زمان سلطنت پهلوی ، آکسیونهای مبارزاتی دانشجویان در ۱۶ آذر هر سال ضمن تسریع روند پیوند جنبش دانشجویی با جنبشهای اجتماعی و انقلابی سایر بخشهای جامعه ، بویژه جنبش کارگری ، دانشگاه را به یکی از مراکز مهم تشکل و جنب و جوش علیه رژیم شاه تبدیل کرد . با حماسه سیاهکل ، تشکیل سازمان چریکهای فدائی خلق ایران و آغاز جنبش مسلحانه کیفیت نوینی وارد مبارزات دانشجویی ودانشگاهیان شد . حضور وسیع دانشجویان انقلابی در ساختار سازمانهای انقلابی نشانگر تاثیرات ژرف این جنبش براین قشر جوان وآگاه اجتماعی بود . انعکاس مبارزات انقلابی در هنر وادبیات وگفتمان سیاسی و اجتماعی در دوران قیام ، دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و مدارس را به یکی از مهمترین مراکز مبارزه علیه رژیم وبه محل سازماندهی حرکت های انقلابی تبدیل نمود . بدنبال به قدرت خزیدن ارتجاع اسلامی ، دانشگاه ها بمثابة میادین و سنگرهای مبارزه انقلابی با جهل و خرافه پرستی ومحل مبارزه آگاهی علیه ارتجاع تبدیل شد. نیروهای مرتجع و سیاه جامعه برای تثبیت موقعیت خود و شکست کامل قیام همزمان با یورش به دست آوردهای قیام مسلحانه توده های مردم ، دانشگاه ها و دانشجویان آگاه ومبارز را از اولین اهداف سرکوبگریهای خود قراردادند و طولی نکشید که دانشگاه ها در معرض یورش و سرکوب اوباشان رژیم تازه به قدرت رسیده قرار گرفتند . در جریان این سرکوبگریها صدها نفر از دانشجویان مبارز جان باختند و صدها نفر دستگیر و به شکنجه گاه ها فرستاده شدند. اما برغم این سرکوبگریها دانشجویان از پای ننشستند و به طرق مختلف دست به مبارزه ومقاومت زدند . مرتجعین ودشمنان آزادی این بار فرمان بستن دانشگاه ها و تصفیه دانشجویان واستادان آزادیخواه و انقلابی را صادر نمودند با این هدف که با پرکردن دانشگاه ها با جوانان برگزیده و وابسته بخود کنترل کامل آن را در دست گرفته و دانشگاه را به مرکز آزادی ستیزی و اشاعه جهل و خرافات تبدیل کنند. هرچند که با پیش برد این سیاست هزاران دانشجو ، دانش آموز و استاد از صحنه دانشگاه ها ومدارس عالی به زور واجبار رانده شدند وچند صباهی دانشگاه ها به قرق عوامل ارتجاع حاکم درآمدند اما طولی نکشید که طلایه های آزادیخواهی و برابری طلبی درافق دانشگاه ها نمایان شد . و دانشجویان خیلی زود به ماهیت رژیم حاکم و عامل ادبار توده های زحمتکش مردم پی برده و به رغم تمامی فراز و نشیبها، تداوم یافت و بمثابة نماد پیکار کارگران و جوانان بر علیه ستم استثمار و زورسركوب ، به کابوسی همیشگی برای مرتجعان حاکم تبدیل شد.

دانشجویان مبارز امروز درشرایطی به پیشواز شصت و دومین سالگرد ۱۶ آذر میرویم که ماهیت فریبکارانه وعده ووعد های دولت « تدبیر و امید» روحانی برهمگان آشکار شده است . رژیم که مدعی بود با

سرکارآمدن دولت تدبیر امید تغییرات عمده ای در جهت رفع مشکلات اقتصادی و سیاسی جامعه بوجود خواهد داد. برغم گذشت نزدیک به سه سال، وضعیت بحرانی اقتصادی-اجتماعی کشور بهبود نیافته است و جو سرکوب و خفقان همچنان ادامه یافته و تشدید شده است. دستگیری فعالین کارگری، دانشجویی، خلقهای تحت ستم و استثمار، روزنامه نگاران و وبلاگ نویسان و سرکوب همه کسانی که نسبت به سیاست ضد مردمی رژیم معترضند برای چندمین بار نشان میدهد که این رژیم و همه جناح های آن مجموعه مافیای قدرت و ثروت هستند که طبقه سرمایه سالار و سرکوبگر ایران را نمایندگی میکنند و هر تحول مثبت در فضای سیاسی کشور را به ضرر حاکمیت سیاسی و قدرت اقتصادی خود میدانند. آنها بویژه از جنبش دانشجویی، کارگری و کمونیستی و بطور کلی اندیشه های مترقی درهراسند. ابراز نگرانی سید علی خامنه ای ازسوخ اندیشه های مارکسیستی دردانشگاه ها نمونه ای از ضدیت آشتی ناپذیر ارتجاع حاکم با افکار واندیشه های آزادیخواهانه و برابری طلبانه درجامعه ما محسوب میشود.

ازاین روی درشرایط بسیار حساس کنونی وبا توجه به اوضاع داخلی و بین المللی ایران، وظایف سنگینی بر عهده جنبش دانشجویی قرار گرفته است. میباید در برابر فشار و سرکوب رژیم دردانشگاه ها و هر جای دیگری ایستاد و تهاجم آنها را به عقب راند. این امر زمانی قرین موفقیت خواهد بود و ادامه کاری خود را حفظ خواهد کرد که دانشجویان نیز مثل سایر جنبشهای انقلابی و اجتماعی وحدت و انسجام خود را در زیر پرچم مبارزه برای تحقق خواست های رادیکال دانشجویان و پیوند آنها با خواست ها و مطالبات دیگر جنبشهای اجتماعی بویژه جنبش کارگری، عملی سازند. روند مبارزه طبقاتی درجامعه بناگزیار جنبش اصیل و انقلابی دانشجویی را از چهارچوب محیط دانشگاه ها و خواست های مربوط به آن فراتر برده و با ضربان نبض جنبش کارگری، زنان، جوانان و ملیت های تحت ستم و استثمار هماهنگ کرده و خواهد کرد. در شصت و دومین سالگرد ۱۶ آذر، یاد و خاطره همه دانشجویان انقلابی را که درسنگر مبارزه بخاطر آزادی، آگاهی و سوسیالیسم جان فدا کردند، گرامی داریم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی ایران

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ۱۴ آذر ۱۳۹۴